

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

29.5.2022 – 6. sunnuntai pääsiäisestä

Pyhän Hengen odotus

Tekstit

Päivän psalmi Ps. 27:1 – 3, 7 – 9

1. lukukappale Jes. 44:1 – 5

2. lukukappale Room. 8:12 – 17

Evankeliumi Joh. 15:26 – 16:4

Esirukouksissamme: Tyson, Ruth, Marilyn.

Muistamme: Helena Kyllikki Kerola 91v.



Laupias Jumala. Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneille. Uskomme nyt heidät sinun haltuusi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen.
Aamen

Tulevia tapahtumia

Ke 1.6.

klo 10 – 13 Kahvitauko **Regent St.**

To 2.6.

klo 10 – 13 Lepokodin toimisto

klo 18.30 Suom. Raamattupiiri **Zoomissa**

Pe 3.6.

klo 15.00 Hannajärven neuvoston kokous

klo 17.00 Illallinen \$25 lippu

klo 18.30 Kaksikielinen ohjelma

klo 19:30 Kahvi

Su 5.6.

klo 11.00 Suom. Messu †

klo 12.00 Lounas, lippu \$15 (soita Hilalle 705-673-2933)

klo 13.00 Eng. Messu †

Psalmi. Ps. 27:1 – 3, 7 – 9

Daavidin psalmi.

Herra on minun valoni ja apuni, ketä minä pelkäisin? Herra on minun elämäni turva, ketä siis säikkyisin? Kun vainoojat käyvät minua kohti iskeäkseen hampaansa minuun, he itse kaatuvat, vihamieheni ja vastustajani suistuvat maahan.

Vaikka sotajoukko saartaisi minut, sydämeni ei pelkäisi, vaikka minua vastaan nousisi sota, ei minulla olisi mitään hätää. Herra, kuule, kun huudan sinua! Ole minulle armollinen, vastaa pyyntööni. Sydämeni muistaa sinun sanasi: "Etsikää minun kasvojani." Herra, minä tahdon etsiä sinua, älä kätke minulta kasvojasi! Älä vihastu, älä torju palvelijaasi, sinä olet aina ollut minun apuni. Älä nytkään jätä minua, älä hylkää, sinä Jumalani, sinä auttajani!

1. lukukappale: Jes. 44:1 – 5

Ja nyt Jaakob, minun palvelijani, kuule, kuule, Israel, sinä jonka olen valinnut! Näin sanoo Herra, joka sinut loi ja jo kohdussa sinut muovasi, hän, joka auttaa sinua: – Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka olen valinnut. Minä annan vesien virrata janoavalle, purojen kuivaan maahan. Minä vuodatan henkeni lapsiisi ja siunaukseni vesoillesi, ja he versovat kuin kaislikko, kuin pajut purojen varsilla. Niin yksi sanoo: "Minä kuulun Herralle", toinen taas kutsuu itseään Jaakobin nimellä, kolmas kirjoittaa käteensä: "Herran oma", ja ottaa kunnianimekseen Israelin nimen.

2. lukukappale: Room. 8:12 – 17

Meillä on siis velvollisuuksia, veljet, mutta ei itsekästä luontoamme kohtaan; ei meidän pidä elää sen mukaan. Jos elätte luontonne mukaan, te kuolette, mutta jos Hengen avulla kuoletatte syntiset tekonne, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa yhdessä

meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän.

Evankeliumi: Joh. 15:26 – 16:4

Jeesus sanoi:

”Te saatte puolustajan; minä lähetän hänet Isän luota. Hän, Totuuden Henki, lähtee Isän luota ja todistaa minusta. Myös te olette minun todistajiani, olettehan olleet kanssani alusta asti.

Olen puhunut teille tämän, ettei uskonne koetuksissa sortuisi. Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee sekin aika, jolloin jokainen, joka surmaa jonkun teistä, luulee toimittavansa pyhän palveluksen Jumalalle. Näin he tekevät, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. Olen puhunut tämän teille siksi, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun sanoneen tämän teille.”

Saarna Pastori Johanna Porkola

Näissä Pyhän Hengen odotuksen tunnelmissa Johannes ei päästä meitä helpolla. Puheet ovat pitkiä ja välillä raskaita. Ajatukset marttyyriudesta tuntuvat kaukaisilta, ei omaan elämään kuuluvilta. Minun oli tarkoitus lukea eräs tarina kiinalaisesta kristitystä pastorista, mutta en uskalla. Tarina on niin kamala ja masentava. Olemme saaneet paljon masentavia uutisia jo muutenkin. Luen kyllä myöhemmin toisen, joten vähän pitää varautua. Kerron vain yleisesti, että Kiinassa uskonnon harjoittaminen, erityisesti kristinuskon harjoittaminen on äärimmäisen vaarallista: kidutus, työpaikan menetys, vankilatuomio ja perheen tappamisella uhkaaminen ovat tavallista. Näitä tarinoita voi lukea Marttyyrien ääni -sivustolta netistä. Tämä kyseinen pastori joutui pakenemaan maastaan perheensä kanssa juuri siksi, että perhettä uhkailtiin. Tämä tapahtuu siis tänä aikana, tässä ajassa. Ei joskus ennen. Kuolemia, murhia, tapahtuu ympäri maailman koko ajan. Itselleni vastaava ilmiö sattui Suomessa, jolloin Suomeen muuttaneita muslimeja maahanmuuttajia, jotka olivat kääntyneet kristityiksi, uhkailtiin ja vaadittiin kieltämään uskonsa. Tämä tulee hyvin mahdolliseksi ajatukseksi kun uhkauksen kohteena ovat vaikkapa sukulaiset kotimaassa, heidän henkensä.

Mikä tekee näistä ihmisistä niin rohkeita, kuinka he voivat vaarantaa henkensä tällaisten uhkausten keskellä. Se on se Puolustaja ja Rohkaisija joka sen tekee, Hän antaa voiman. Pyhä Henki todistaa Jeesuksesta. Hän on Jeesuksen lähettäjä, Puolustaja, Pyhä Henki on ”Totuuden Henki”. Mitä se totuus on, mikä on totta? Mietin että, jos on jonkinlainen tavoite ja motiivi tässä elämässä on mitä etsiä, niin eikö se ole totuus. Olen tainnut sen ilmaista aika monesti. Eikö ole tärkeää, että se mitä teet ja olet ja kuuntelet sanot ja etsit, että se on totta. Nuorelle itselleni sanoisin, että etsi sitä mikä on totta. Ystävyysuhteissa, rakkaudessa, työssä, harrastuksissa, pidä kiinni asioista jotka ovat totta. Voi olla, että jätät vähän yksin, mutta Jeesus on siellä, missä on totta. Ja se on sen kaiken vaivan palkinto.

Tässä evankeliumitekstissä totuus tarkoittaa Luojan ilmoitusta maailmalle, ja ”Henki” on valtuutus seurakunnan sanan julistukseen. Henki voidaan ymmärtää vasta Jeesuksen poismenon jälkeen, meidän pitäisi siis ymmärtää mikä Henki on. Seurakunnan julistuksen pitäisi olla sama kuin Hengen/Puolustajan todistus, mikä tulee Jeesukselta. Julistus joka tulee Jeesuksen opetuksen ohi on arvioitava ja kenties se on todettava epäilyttäväksi, laitettava sivuun. Pyhän Hengen opetus tulee Jeesukselta. Kirkon saarnan, ei pelkästään tämä saarna, vaan kaikki saarna mitä kirkko ilmaisee tekee, sanoo, julistaa ja toimittaa, sen pitäisi olla Totuuden Hengen todistusta. Todistus Jeesuksesta ei ole vain vanhojen muistelemista, tyhjää toistamista, vaan elävää uskoa nykyhetkessä, yhteydessä taivaallisen maailmaan, sen valoon.

Kaikki se mitä Jeesus on puhunut ja rukoillut Johanneksen evankeliumin lukujen 14-17 ajan, kaiken tämän tarkoituksena on ollut rohkaista opetuslapsia, rohkaista meitä. Maailma suhtautuu Jeesuksen seuraajiin vihaten ja vainoten. Johannes kertoo, miten opetuslapset suljetaan synagogayhteisön ulkopuolelle, mutta tämä on vasta alkua tuleville marttyyrikuolemille. Ja ajatelkaa, vainajat ajattelevat tekevänsä oikein, he ajattelevat tekevänsä Jumalalle mieleen. Jumalan nimissä moni on heittänyt henkensä. Tällainen Jumala ei ole. Jumalan nimissä tappaminen on uskonnollisen ihmisen suurin tragedia, ja hänen vaarallisin ja kamalin hulluuden ajatuksensa. Jumalan nimissä tappaminen on myös kirkon historian kauheimpia valheita ja häpeä. Yksi läheisimpänä meille täällä on alkuperäiskansojen lapsille suunnitellut asuntolat ja koulut, residential schools. Vaikka ne tehtiin yleensä roomalais-katolisen kirkon nimissä, niin täytyy sanoa, että kristittyinä ja pastorina koen suurta häpeää ja kiukkua. Tätä ja muutakin häpeää kannamme, vaikka edustamme erilaista kristillisyyttä kuin aikaisemmat sukupolvet.

Seurakunnan nykyhetkessä tapahtuvien veritekojen ja vainojen pitää muistuttaa seurakuntaa Jeesuksesta, joka ei ainoastaan ennustanut sille kärsimyksen tarpeellisuutta vaan vieläpä koki sen itse ristinkuolemallaan. Jeesuksen esimerkkiä ovat joutuneet seuraamaan monet kristityt tahtoivatpa tai eivät.

Kerron teille nyt sen tarinan nykyajan marttyyristä. Ajattelen, että tämän nuoren naisen tarina, hänen rohkeutensa vähässä on muistamisen arvoinen.

Deborah Emmanuel oli 25-vuotias kristitty opiskelija Shehu Shagarin kasvatustieteellisessä korkeakoulussa Sokotossa, luoteis-nigerialaisessa Sokoton osavaltiossa. Hänet kivitettiin ja hakattiin kuoliaaksi torstaina 12. toukokuuta, jonka jälkeen hänen ruumiinsa sytytettiin palamaan. Hänen oli väitetty herjanneen islamia tiedekuntansa WhatsApp-ryhmässä. Hän oli ilmaissut turhautuneisuutensa siitä, kuinka kristittyjä opiskelijoita syrjittiin tehtävänannossa ja tenteissä. Hän oli myös kieltäytynyt tapailmasta musliminuorukaista, joka sitten laitto liikkeelle väitteen islamin herjaamisesta. Deborah tiesi olevansa vaarassa, joten hän hakeutui turvaan kampuksen turvahuoneeseen. Samaan aikaan hänen ystävänsä pyrkivät löytämään taksin viemään Deborahin poliisiasemalle.

Joukko opiskelijoita ja koulun ulkopuolisia nuoria miehiä onnistui kuitenkin tunkeutumaan turvahuoneeseen ja raahaamaan Deborahin mukanaan. Koulun turvamiehet soittivat poliisit apuun, mutta he eivät saaneet raivoisaa joukkoa hallintaansa. Tapahtumista levisi video, jolla tuntematon mies raivoaa taustalla olevan liekkimeren edessä tulitikkurasia kädessään ja kertoo tappaneensa Deborahin.

Kaksi pidätettyä olivat oikeuden edessä maanantaina 16. toukokuuta vakuuttamassa syyttömyyttään. Heitä syytetään ainoastaan väkivaltaan yllyttämisestä ja yleisen rauhan häiritsemisestä. Molemmat ovat rikoksia, joista voi päästä takuuta vastaan vapaaksi. Deborah saatettiin haudan lepoon illalla 14. toukokuuta hänen kotiosavaltiossaan Nigerissä, jonne hänen isänsä oli itse noutanut tyttärensä jäänteet. Deborahin kuolema on kauhistuttanut Nigerian kristittyjä ja eri kristilliset tahot ovat tuominneet sen jyrkästi ja vaatineet syyllisten saattamista tuomiolle.

Henkilökohtaisesti en usko, että niin tulee tapahtumaan. Tarinoita on useita, satoja. Nämä eivät ylitä uutiskynnystä, nämä eivät tätä maailmaa juurikaan puhuttele ja hetkauta. On mahdotonta ajatella, että meille kävisi samoin. On suorastaan absurdi ajatus, että emme saisi viedä jumalanpalvelusta loppuun rauhassa. Meillä on vapaus tulla tai olla tulematta kirkkoo. Meillä on vapaus myös esittää eriävä mielipiteemme kirkonopetuksesta ja sen edustamista henkilöistä ja mitään pahaa ei tapahdu. Ajatelkaa millainen siunaus se onkaan. Rukoilemme: Kiitos Herralle siitä että saamme kokoontua rauhassa ja turvassa. Kiitämme Herra sinua siitä, että Jumalan ilmoitus syntien anteeksi saamisesta Kristuksen tähden, on vielä mahdollista julistaa vapaasti tässäkin maassa. Jeesus suokoon meille rauhan ja erilaisuuden kunnioittamisen Hengen. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury